

ת"פ 64447/12/18 - מדינת ישראל - רשות המיסים נגד האחים מעלומי - בניה תשתיות ופיתוח בע"מ, א.מ.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 64447-12-18 מדינת ישראל נ' האחים מעלומי - בניה תשתיות ופיתוח בע"מ

המאשימה	בפני בעניין: כב' השופט אילן סלע מדינת ישראל - רשות המיסים ע"י עו"ד תמר הרברטל נגד 1. האחים מעלומי - בניה תשתיות ופיתוח בע"מ 2. א.מ. הנאשמים ע"י ב"כ עו"ד סלבה רודנקו
---------	---

גזר דין

הכרעת הדין והראיות לעונש

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתו של נאשם 2 - שהוא מנהלה הפעיל ובעל המניות היחיד בנאשמת 1 - שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של השמטת הכנסה ללא הצדק סביר, עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), במהלך השנים 2011 ו-2012.
2. בכתב האישום צוין, כי בשנת המס 2011 הגישו הנאשמים, שעסקו באותה תקופה בביצוע עבודות בניה שכללו הוספת מרפסות לבתים, דו"ח לפקיד שומה על הכנסותיה של נאשמת 1, ובו דיווחו על הכנסות מעסק בסך של 85,505 ₪. בשנת המס 2012, הגישו הנאשמים לפקיד שומה דו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1, בו דיווחו על הכנסות בסך של 204,476 ₪. זאת עשו הנאשמים, כשהם רושמים בחסר, הכנסה שהפיקו מהעסק בסכום שאינו ידוע למאשימה, אך לא פחות מסכום של 157,300 ₪ לשתי שנות המס יחדיו.
3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך המאשימה הגבילה עצמה במסגרת ההסדר, לטעון לעונש של שני חודשי מאסר שניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות, לצד קנס כספי בסך של 10,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות כספית. מנגד, הנאשם יהיה חופשי בטיעונו.
4. במסגרת הראיות לעונש העיד בנו של נאשם 2. בעדותו סיפר, כי מצבם של שני הוריו אינו טוב, אמו נפלה ופרקה כתף, ואביו, הנאשם, במצב בריאותי לא טוב והוא אינו עובד. הוא הוסיף, כי הוא ושלושת אחיו תומכים בהוריו באופן פיזי בעבודות הבית השונות, ככביסות, ניקוי הבית ובישול. הם גם תומכים בהם כלכלית ומעבירים להוריו כל חודש כסף למימון טיפולי שיניים של הנאשם. לכן ציין, כי כל קנס שיוטל על הנאשם, ישולם בסופו של יום, על ידו ועל ידי אחיו,

עמוד 1

שכן אביו מקבל קצבת הבטחת הכנסה ואמו אינה מקבלת כל תמיכה. לכן אין בידי ההורים את היכולת לשם קנס כלשהו. הוא ציין, כי הוא עובד כעצמאי ולאור מגפת קורונה הוא מחוסר עבודה.

5. הנאשם גם הוא סיפר, כי הוא אינו עובד, מצבו הבריאותי אינו טוב והוא עבר חמישה אירועים לבביים, האחרון שבהם לפני כארבעה חודשים, בגינו היה מאושפז שבוע בבית חולים. הוא גם סובל מסכרת, לחץ דם גבוה ומבעיות ברגליים. על כל אלו, לפני כשנה הוא עבר אירוע מוחי. הוא תמך את טיעונו אלו במסמכים חלקיים. לדברי הנאשם, הוא הוכר כבעל דרגת נכות בשיעור 70%, והוא ואשתו מקבלים מהביטוח הלאומי כ-5,000 ₪ בחודש. הוא ציין, כי בעבר מצבו היה מצוין והיום הוא מסתובב בבושת פנים.

6. באשר לנאשמת 2, החברה שניהל, ציין הנאשם כי היא אינה קיימת עוד, חשבון הבנק שלה סגור, והוא הסדיר את החובות לרשויות המס, את כלל המחדלים וחתם הסכמי שומה לשנים הרלוונטיות עם פקיד שומה.

טיעוני ב"כ הצדדים

7. בטיעוניה לעונש, עמדה ב"כ המאשימה על הערכים שנפגעו מן העבירות אותן ביצעו הנאשמים. היא ציינה, כי אי קיום העיקרון של דיווח מלא ומדויק על הכנסות, לרבות הכנסות החייבות במס, פוגע באינטרס הציבורי הקולקטיבי, בקופה הציבורית, באמון הציבור בשלטון החוק ובכיסו של כל אזרח שומר חוק הנאלץ לשאת בנטל מיסים כבד יותר.

8. לדבריה, מתחם העונש ההולם את העבירות אותן ביצע הנאשם הוא רחב ונע ממספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, כל זאת לצד מאסר על תנאי וקנס בשיעור של 15% מהסכום שהושמט מן ההכנסות. ב"כ המאשימה עמדה על כך שמדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לחשיפה המסבות לעבריין רווח כלכלי. היא הוסיפה, כי חרף מצבו הכלכלי והרפואי של הנאשם, בהתאם לפסיקה, בעבירות מסוג זה, יש להעדיף את האינטרס הציבורי ואת שיקולי הרתעת היחיד והרבים על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. היא הוסיפה, כי הנאשם חתם על ההסכם רק לאחרונה, כשנה וחצי לאחר תחילת ההליך. הוא הסיר את מחדלו, אך זאת בדרך של מחיקת הפסדיו, ולאחר שהבין כי לא ישלם מס בגין מחדלים אלה. כל זאת, כאמור, רק לאחר הגשת כתב האישום ובאיחור ניכר של כ-8 שנים ממועד ביצוע העבירות, כשחלוף הזמן מקשה על בירור מדויק של ההכנסות וההפסדים האמיתיים.

9. ב"כ המאשימה הוסיפה, כי חרף האמור, נחתם הסדר עם הנאשם נעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם, ומשכך עתרה לגזירת הדין ברף התחתון של המתחם. בהתאם להסדר הטיעון, היא טענה לעונש מאסר של שני חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס כספי בסך 10,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע.

10. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כמי שאינו כשיר לביצוע עבודות שירות בשל מצבו הבריאותי. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה על השתת שני חודשי מאסר שירוצו מאחורי סורג וברז.

11. מנגד ב"כ הנאשם טען, כי אין הצדקה להשית על הנאשם מאסר בין כותלי בית הסוהר, אך בשל העובדה כי הוא נמצא בלתי כשיר לעבודות שירות בשל מצב בריאותי. באשר למתחם העונש ההולם טען הסניגור, כי במקרה של הסרת מחדלים, כבמקרה זה, המתחם מתחיל ממאסר על תנאי וקנס, והפנה בעניין זה לפסיקה. הוא ביקש כי בית המשפט ישית על הנאשם עונשים צופי פני עתיד בלבד, וקנס נמוך נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. הוא הצביע

בעניין זה על חלוף הזמן, ועל מצבו הבריאותי הקשה של הנאשם ושל רעייתו, המרותקת למיטתה וזקוקה להשגחה צמודה. כן ציין למצבו הנפשי הקשה של הנאשם והצורך שלו בטיפולים נפשיים. כל אלו גרמו גם לעיכוב בהסרת המחדלים, שכאמור הוסרו בסופו של יום.

12. הנאשם ציין בדבריו את התנצלותו על התנהגותו בסוף הדין הקודם כשהתפרץ כלפי הנוכחים באולם בית המשפט.

דין והכרעה

13. עבירות המס, הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס, הן במדרג הגבוה של עבירות המס. הערכים המוגנים שנפגעים כתוצאה מביצוע עבירות אלה, נוגעים לחשיבותה של הקופה הציבורית לכלכלת המדינה וביטחונה. קיומה של מערכת גביית מיסים תקינה מושתת על דיווח מסודר לרשויות המס במועדים הקבועים בפקודה (רע"פ 9/09 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.11.08)). משכך, עבירות מסוג זה, גורמות נזק רב לקופה הציבורית בפן הכספי ולצד זה גם נפגע עיקרון השוויון בנשיאת נטל המס. בנוסף, נגרמת פגיעה באמון הציבור בשלטון החוק, ותוצאותיהן של העבירות למשק ולמרקם החברתי עלולות להיות קשות ומשמעותיות (רע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.02.13)). בפרט, כשמדובר בעבירות הקלות לביצוע, וקשות לחשיפה. מדובר בעבירות הבסיס לביצוען הוא בצע כסף ויסודן במרמה. מדיניות הענישה בגין עבירות מסוג זה היא מחמירה בדרך כלל, ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית כמו גם סכומי השמטת ההכנסה (ראו: רע"פ 512/04 **מוחמד בן נבהאן עביד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.04.04)).

14. במקרה זה, מדובר בהשמטת הכנסות ללא הצדק סביר במשך שנתיים רצופות, כאשר שיעור ההכנסה שהושמטה הוא, לכל הפחות, למעלה מ-50% מן ההכנסה שדווחה. המחדלים אמנם הוסרו, דבר המהווה נסיבה לקולא, אולם הסרתם בוצעה רק כשנה וחצי לאחר הגשת כתב האישום ובחלוף כשמונה שנים מביצוע העבירה, דבר המהווה נסיבה לחומרא.

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, ומתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בודדים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות להימנע מעבירה. גובה הקנס נע בין 1,000 ₪ ל-30,000 ₪ (ראו למשל: רע"פ 8820/01 **שגיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.12.01); ת"פ (רח' 21184-05-16 **מדינת ישראל נ' ברזילי** (פורסם בנבו, 22.10.17); ת"פ (ראשל"צ) 16222-05-13 **מדינת ישראל נ' לוי** (פורסם בנבו, 21.10.14); ת"פ (ראשל"צ) 9007-02-13 **מדינת ישראל נ' סולטאן** (פורסם בנבו, 17.09.15); ת"פ (ת"א) 5451-07-15 **מדינת ישראל נ' טופ פרוייקטים א.א.** בע"מ (פורסם בנבו, 17.05.18) והאזכורים שם).

באשר לנאשם.

16. הנאשם בן 67, אב לארבעה ילדים. הוא הודה במיוחס לו וקיבל אחריות לביצוע העבירות. כאמור, המחדלים הוסרו, אך רק לאחרונה כשנה וחצי לאחר הגשת כתב האישום וכשמונה שנים ממועד ביצוע העבירות. בשנים האחרונות, חייו של הנאשם אינם קלים, בריאותו אינה תקינה. הוא סובל ממחלות לא מעטות, בין היתר סכרת ולחץ דם, והוא עבר

מספר אירועים לבביים. בריאותה של אשתו גם היא אינה תקינה והיא נדרשת לעזרתו. גם מצבו הכלכלי של הנאשם ברי. הוא סגר את עסקו ואינו עובד. כפי שעלה מעדותו של בנו ומדבריו שלו, הוא מסתייע בילדיו הן בחיי היום יום באופן פיזי, והן בפן הכלכלי, בסיוע שהם מעבירים לו מדי חודש.

17. בשם לב לאמור, ולאחר שהבאתי גם את הודאתו של הנאשם והעדר עבר פלילי בעל משמעות, אני סבור כי בעיקרו של דבר היה צריך לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו. ברם, כאמור, הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כמי שאינו כשיר לביצוע עבודות שירות מסיבות בריאותיות. בנסיבות אלו, אני סבור כי נכון יהיה להשית על הנאשם עונש חמור בדמות מאסר בפועל. למעשה, מצבו הבריאותי של הנאשם, בפרט בשם לב לחלוף הזמן מביצוע העבירות, מצדיק במקרים מיוחדים אף חריגה ממתחם העונש ההולם (ראו: ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.12.15); ת"פ (מחוזי-י-ם) 17250-10-15 מדינת ישראל נ' בראשי (פורסם בנבו, 30.06.16), ובוודאי שיש במצב הבריאותי כדי לגזור את עונשו של הנאשם ברף נמוך יותר בתוך המתחם, מהעונש שהיה מושת עליו לו היה נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

18. לצד זאת, משעונשו של הנאשם ייגזר בעיקרו בענישה צופה פני עתיד, לא ניתן להקל עמו גם ברכיב הקנס, על אף מצבו הכלכלי והרפואי.

19. בסופו של יום, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים והנסיבות, לקולא ולחומרא, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר על תנאי, כשהתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה אחרת לפי הפקודה.
- ב. קנס בסך של 10,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.02.21, והיתרה בכל 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 25,000 ₪ להימנע מעבירות לפי הפקודה לתקופה של שנתיים מהיום. הנאשם הצהיר בפני כי הוא מתחייב כאמור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"א, 22 דצמבר 2020, במעמד המתייצבים.